

som har tjent i 25 Aar, ikke have (Ja!), og som følge deraf kan han ikke have tilfattet nogen Besparselse hverken ved disse Embedsmænd eller ved dem, som have tjent over den Tid, og hans Besparselsystem mod Udvalgets Scala gaaer kun i det principale Forslag indtil 25 Aar og i det subsidiaire indtil det 20de, derom antager jeg ikke, at der kan være nogen som helst Dissens. Nu ville vi altsaa see, hvorledes den ærede Rigsdagsmand paa denne Maade vil være istand til at naae sin meget roesværdige Hensigt, at lette Staten Pensionbyrden. Lader os betragte det Forhold, som finder Sted mellem de Pensioner, som meddeles til det 20de eller 25de Aar, og dem, som meddeles efter den Tid. Derfor den ærede Rigsdagsmand har kastet et Blik paa Pensionslisterne, og undersøgt dem nøje og sammenlignet dem med den Embedstid, hvorefter Pensionerne ere meddeelte, da vil han finde, at en overmaade ringe Deel af Pensionerne ere meddeelte forend efter en Tjenestetid af over 20 til 25 Aar. Jeg har gjenemgaaet en stor Deel af Pensionerne i denne Retning, og jeg har fundet, at man kunde regne i Gjennemsnit efter de Rækker, jeg har undersøgt, at imellem en Trediedeel og en Fjerdedeel af Pensionerne bliver meddeelt inden den Tid, og de øvrige to Trediedele eller tre Fjerdedele først efter den Tid. Altsaa, for det Første idetmindste de to Trediedele eller rimeligviis de tre Fjerdedele af Pensionen vil den ærede Rigsdagsmand ikke spare; men dertil kommer, mine Herrer! at, naar vi saa undersøge disse Pensioners Størrelse, saa finde vi, at Gjennemsnitsstørrelsen af disse Pensioner, som meddeles efter en Embedstid af 20 til 25 Aar eller under den Tid, er kun een Trediedeel af Gjennemsnitsbeløbet af de Pensioner, som bevilges i den høiere Alder, fordi det som oftest først er efter en Tjenestetid af 30, 40 til 50 Aar, at Embedsmanden naaer op til en større Gage, og efter den Tid er det meget sjældent, at han kommer paa en endnu større Gage. Naar vi lægge alt dette sammen, saa bliver Folgen deraf, at hele den Deel af Pensionbyrden, paa hvilken den ærede Rigsdagsmand vil kunne anvende sin Besparselse, vil omtrent være 5000 Rbd., og naar vi altsaa komme til, om Aaret at skulle

bevilge f. Ex. 50,000 Rbd. i Gjennemsnit til Pensioner, saa vil Folgen deraf blive, at de 45,000 Rbd. vil den ærede Rigsdagsmand maatte lade passere, dem kan han ikke røre efter hans eget Forslag, og det er kun de 5000 Rbd., som blive tilbage, hvorom der kan blive Discussion. Af disse 5000 Rbd. maa han trække det ene 1000 Rbd. fra, som han vil bevilge efter sin Scala, altsaa vil der blive 4000 Rbd. tilbage, og det er dem, som vi ikke vide, om Statens finantsele Kræfter kunne taale at udrede. Men nu kommer hertil den Besynderlighed, at den ærede Rigsdagsmand selv har indrømmet, at man ikke vil kunne blive staaende ved denne en Tyvendedeel, som han vilde bevilge, ja, han har soiet til, at Embedsmændene skulde ikke være bange, thi de ville være vel farne ved at faae deres Pension bevilget af Thinget, der ikke vil være knap mod dem. Han synes at gaae ud fra den Forudsætning, at Thinget vil bevilge, ikke saa lidt af disse 4000, hvorom her bliver Tale. Jeg antager maastee, at han vil troe, at de 2 eller 3000 Rbd. vil Thinget nok bevilge, men saa bliver det, som han vil kunne spare, reduceret overordentlig betydeligt, og, mine Herrer! jeg kan ikke nægte, at naar man vil tage Hensyn til, hvor lang Tid Discussionen af saadanne Pensioner, som for en stor Deel angaaer personlige Forhold, vil tage i saadanne Forsamlinger som vore, saa kan det let være, at den Sum, som han fik tilovers, vilde gaae i Løbet som Rigsdagsomkostninger for den Tid, Discussionen varer (Latter), og jeg kan saaledes ikke nægte, at det forekommer mig, at hans første og sidste Hensigt med Forslaget, at ville tilveiebringe Besparselse, paa denne Maade gaaer, som man siger, i Lysen. Hertil kan jeg i det Væsentlige indskrænke mig. Hvad Principet seld angaaer, da antager jeg, at jeg ved den forrige Behandling har udtalt mig saa udførligt derom, at jeg ikke behøver at komme tilbage dertil. Jeg maa tilstaae, at alle de Grunde, som jeg har anført mod saadanne personlige Discussioners Indbringelse paa Rigsdagen, ere for mig af megen Betydning, og jeg har ikke fundet dem svækkede ved det, som er blevet fremført fra den modsatte Side, men jeg har tvertimod fundet dem styr-